

Історичні персоналії

(Відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання з історії України, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 01.10.2014 №1121 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 05.11.2014 №1276))



**Тема 2. ВИНИКНЕННЯ ТА
РОЗКВІТ КИЇВСЬКОЇ
РУСИ**



- **Олег**
(бл. 845-912)

Князь Київської Русі у 882—912 рр., об'єднав північні та південні руські землі, здійснив переможні морські походи на Візантію 907, 911 рр., уклав вигідні для Русі договори з Візантією, які надавали пільги руським купцям і послам.



- **Ігор
(879–945)**

Князь Київської Русі у 912—945 рр., підкорив деревлян і уличів, зміцнив владу київського князя, здійснив походи на Візантію 941, 944 р. і уклав нову торговельну угоду, загинув під час повторного збирання данини з деревлян.



- **Ольга**
(бл. 890–869)

Княгиня Київської Русі у 945—964 рр., підпорядкувала землі деревлян безпосередньо Києву, упорядкувала збирання данини, чітко визначивши її розміри (уроки) і місця зберігання (погости), підтримувала дипломатичні зв'язки з Візантією та Німеччиною.



- **Святослав
(бл. 935–972)**

Князь Київської Русі у 964—972 рр., розширив територію Київської держави далеко на Схід, заклав принцип управління державою одноосібним монархом, розгромив Хозарський каганат і Волзьку Булгарію, здійснив два походи на Дунайську Болгарію, загинув у бою з печенігами біля Дніпрових порогів.




- **Володимир Великий
(958?–1015)**

Князь Київської Русі у 980—1015 рр., завершив об'єднання руських земель, запровадив християнство як державну релігію 988 р., збудував систему укріплень для захисту кордонів від печенігів, налагодив відносини з Візантією, Чехією, Угорщиною, Німеччиною, Болгарією, Римом, започаткував політику «шлюбної дипломатії».



- **Ярослав Мудрий
(983?–1054)**

Князь Київської Русі у 1019—1054 рр., розширив кордони Київської Русі на Заході, прийняв перший писаний збір законів «Руська Правда», сприяв утвердженню християнства, установив династичні зв'язки з Візантією, Францією, Польщею, Угорщиною, Швецією, Норвегією тощо.



**Тема 3. Київська Русь за
часів роздробленості.
Галицько-Волинська
держава**



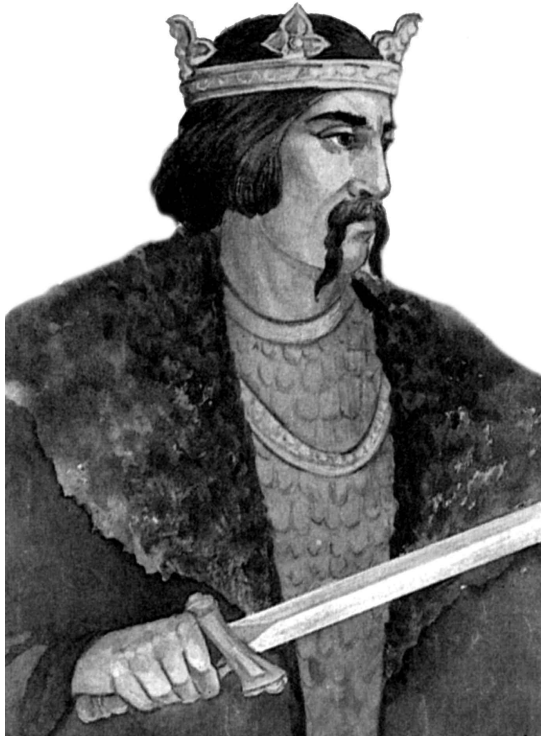
- **Володимир
Мономах
(1053–1125)**

Князь Київської Русі у 1113—1125 рр., тимчасово об'єднав під своєю владою більшу частину Київської держави, відновив одноосібну монархію, зміцнив міжнародний авторитет Київської Русі, здійснив переможні походи проти половців, установив династичні зв'язки з Англією, Швецією, Угорщиною.



- **Ярослав
Осмомисл
(1130–1187)**

Галицький князь у 1153—1187 рр., за правління якого Галицьке князівство досягло найбільшої могутності, зміцнив князівську владу й боровся зі спробами бояр утручатися в державні справи, воював з половцями, підтримував дружні відносини з Угорщиною, Польщею, Візантією тощо.



- **Роман Мстиславич
(1152–1205)**

Князь Галицько-Волинської держави у 1199—1205 рр., об'єднав Галичину й Волинь, поширив свою владу на Київ, придушив опір боярської опозиції, захищав кордони держави від військ половців, литовців і поляків, установив дружні відносини з Візантією та Німеччиною, загинув у бою під Завихвостом.



- **Данило Романович
(1201–1264)**

Князь Галицько-Волинської держави у 1238—1264 рр., об'єднав Галичину й Волинь, поширив свою владу на Київ, розгромив німецьких рицарів-хрестоносців біля Дорогочина, завдав поразки військам Угорщини й Польщі під Ярославом, формально визнав залежність від Золотої Орди, був коронований у Дорогочині.



- **Юрій I Львович
(1252 (1257) – 1308)**

Князь Галицько-Волинської держави у 1301—1308 рр., переніс столицю до Володимира-Волинського, домогся утворення Галицької митрополії, прийняв титул «короля Русі», воював з Угорщиною та Польщею, втративши частину Закарпаття й Люблінську землю.



- **Юрій II Болеслав
(бл. 1306—1340)**

Князь Галицько-Волинської держави у 1323—1340 рр., намагався протистояти експансії Польщі й Угорщини, підтримував союзницькі відносини з Тевтонським орденом і Литвою, загинув внаслідок боярської змови, після чого Галицько-Волинське князівство припинило існування як незалежна держава.

**Тема 4. Політичний устрій,
соціально-економічний,
культурний розвиток
Київської Русі та
Галицько-Волинської
держави
у IX–XIV ст.**



- **Літописець Нестор
(бл. 1055 – бл. 1113)**

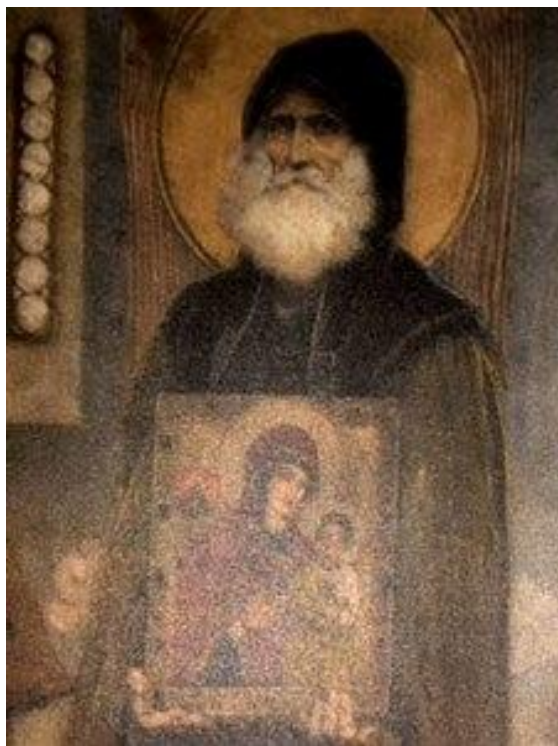
Ченець Києво-Печерського монастиря, письменник, літописець Київської Русі, автор і упорядник «Повісті минулих літ», закликав князів боротися за єдність руських земель.



- **Митрополит Іларіон (990–1088)**

Митрополит Київський та всієї Русі, перший митрополит русин (українець) Іларіон уславився також як оратор і письменник, був причислений до лику Святих.

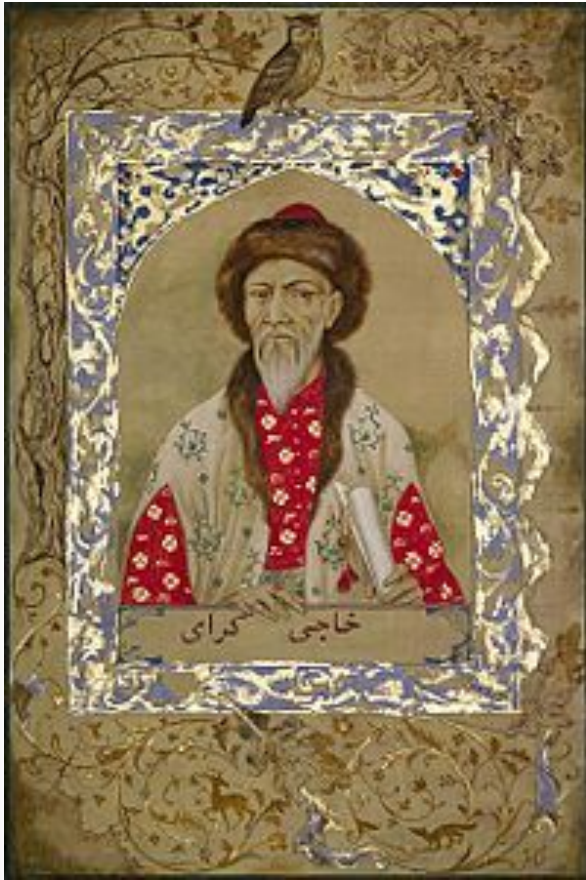
Автор твору «Слово про закон і благодать».



- **Іконописець Алімпій
(? — 1114)**

Давньоруський живописець, ювелір та лікар, чернець Києво-Печерського монастиря. З 1083 р. Існує припущення, що Алімпій виконував мозаїчні роботи для Михайлівського Золотоверхого собору в Києві, зруйнованого у 1934 р.

**Тема 5. Українські землі у
складі Великого
князівства Литовського
та інших держав (у
другій половині XIV –
першій половині XVI ст.)**



- **Хаджі-Гірей
(?–1466)**

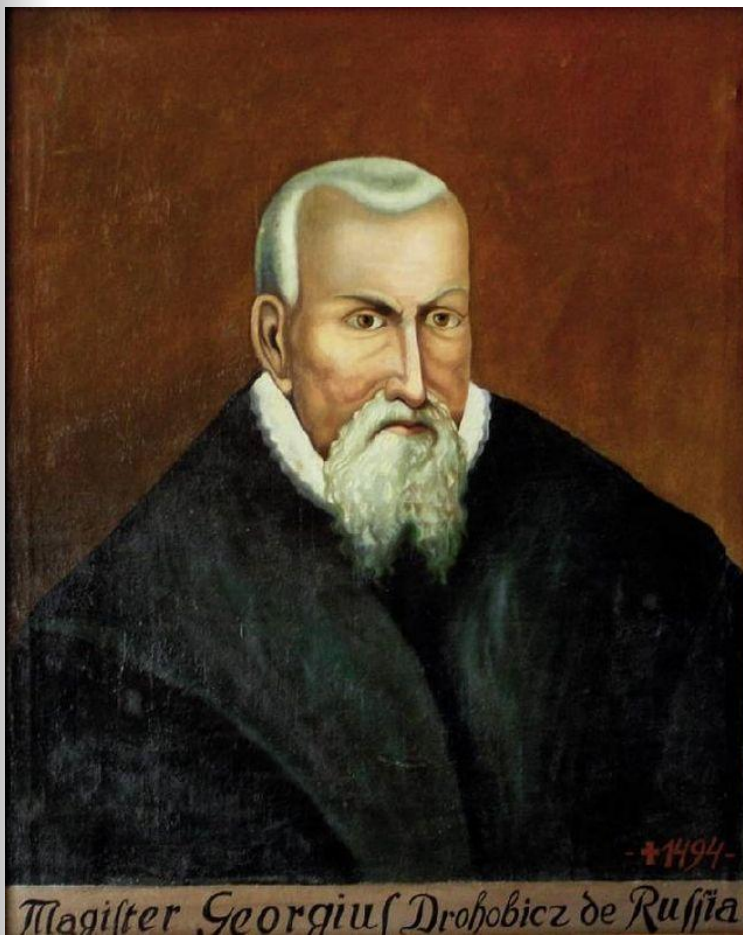
Засновник держави Кримське ханство, перший хан з кримської династії Гіреїв.

У зовнішній політиці орієнтувався на шляхетську Польщу, вів боротьбу проти Золотої Орди. У 1465 р. завдав поразки хану Великої Орди Ахмату, що йшов походом, що йшов походом на Москву.




- **Костянтин
Іванович
Острозький
(бл. 1460–1530)**

Український князь, видатний полководець і державний діяч Великого князівства Литовського, організував захист українських земель від набігів кримських татар, брав участь у московсько-литовських війнах, надавав підтримку православної церкви.



- **Юрій Дрогобич
(1450–1494)**

Український учений, доктор філософії й медицини, освітній діяч, ректор Болонського університету (Італія), професор Краківського університету (Польща), один із ініціаторів друку перших книжок давньоруською мовою «Осьмогласник», «Часословець» та ін. у краківській друкарні Ш.Фіоля.



**Тема 6. УКРАЇНСЬКІ
ЗЕМЛІ В ДРУГІЙ
ПОЛОВИНІ XVI СТ.**



- **Василь-Костянтин Острозький (1526—1608)**

Український православний князь, культурно-освітній діяч, засновник слов'яно-греко-латинської школи і друкарні в Острозі, противник Берестейської церковної унії.



- **Дмитро Вишневецький (1516—1563)**

Український православний князь, перший козацький гетьман, засновник першої Запорозької Січі на о. Мала Хортиця, потрапив у полон під час походу в Молдавію і був страчений турками.



- **Герасим
Смотрицький
(?—1514)**

Культурно-освітній діяч,
письменник, педагог,
перший ректор Острозької
академії, головний
перекладач і редактор
Острозької біблії, автор
полемічного твору «Ключ
царства небесного...».



- **Іван Федоров**
(бл. 1525—1583)

Український першодрукар і книговидавець, засновник друкарні у Львові, де видав перші книги «Апостол» і «Буквар», а в друкарні Острога — Острозьку біблію.



**Тема 7. Українські землі в
першій половині
XVII ст.**



- **Петро Конашевич–Сагайдачний (1570-1622)**

Політичний діяч, гетьман реєстрового козацтва, який очолив морські походи козаків на турецькі фортеці Ізмаїл, Трапезунд, Синоп, Кафу, допоміг польському війську розгромити турецьку армію у битві під Хотином.



- **Петро Могила
(1596—1647)**

Митрополит Української православної церкви у 1632—1647 рр., який домогся офіційного визнання польським урядом православної церкви, упорядкування церковного життя, розвитку освіти (заснування Києво-Могилянської колегії).




- **Іпатій Потій
(1541–1613)**

Український письменник-полеміст, уніатський митрополит (1600-1613), один із засновників греко-католицької (уніатської) церкви в Україні, активний учасник Берестейського собору 1596р.



- **Йов Борецький
(1560–1631)**

Письменник, перекладач, церковний і культурний діяч, митрополит Української православної церкви у 1620—1631 рр., ректор Львівської та Київської братських шкіл, автор полемічних творів, спрямованих на захист православ'я, зокрема «Протестації».



**Тема 8. Початок
Національно-визвольної
війни українського
народу середини XVII ст.**



- **Богдан
Хмельницький
(1595—1657)**

Український військовий та державний діяч, полководець, дипломат, учасник козацько-селянських повстань 1630-х рр., керівник Національно-визвольної війни, засновник Української козацької держави, гетьман України у 1648—1657 рр., установив відносини з Кримським ханством, Молдовою, Московією, Швецією, Трансільванією та ін.



- **Іван Богун
(1618—1664)**

Український військовий та державний діяч, учасник козацько-селянського повстання 1637—1638 рр., брав участь в усіх битвах Національно-визвольної війни, особливо відзначившись у Берестецькій битві, відмовився присягнути на вірність московському цареві, виступаючи за збереження української державності.



**Тема 9. Українські землі
в 60 – 80-ті рр. XVII ст.**



- **Павло Тетеря
(бл. 1620—1671)**

Гетьман Правобережної України у 1663—1665 рр., намагався об'єднати Україну під зверхністю польського короля.



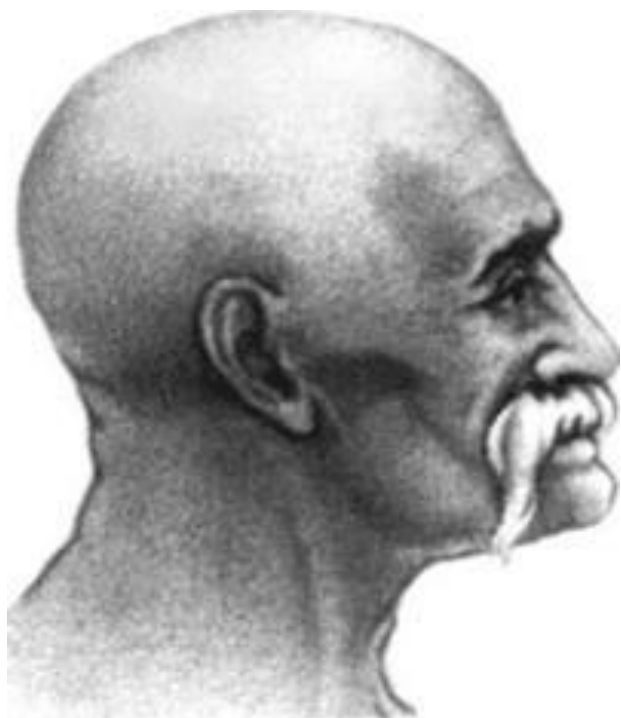
- **Петро
Дорошенко
(1627—1698)**

Гетьман Правобережної України у 1665—1676 рр., обраний 1668 р. гетьманом «обох берегів Дніпра», визнав протекторат Османської імперії над Правобережною Україною.



- **Іван
Бруховецький
(1623 — 1668)**

Гетьман Лівобережної України у 1663—1668 рр., обраний на Чорній раді у Ніжині, проводив промосковську політику, уклав Московські статті 1665 р. з Московською державою.



- **Іван Сірко**
(бл. 1610—1680)

Кошовий отаман
Запорозької Січі (з 1663 р.
обирався кошовим
отаманом вісім разів),
керівник численних
походів проти Османської
імперії та Кримського
ханства, прихильник
автономії Запорозької
Січі.



- **Юрій Хмельницький
(бл. 1641 — після 1681)**

Гетьман України у 1659—1663рр., уклав Переяславські статті 1659 р. з Московською державою, Слободищенський трактат 1660 р. з Річчю Посполитою, гетьман Правобережної України у 1676—1681 рр., учасник Чигиринських походів турецько-татарської армії.




- **Дем'ян
Многогрішний
(1631 - 1703)**

Гетьман Лівобережної України у 1669—1672 рр., відстоював автономію Гетьманщини, уклав Глухівські статті 1669 р. з Московською державою.



- **Іван Самойлович
(бл. 1630—1690)**

Гетьман Лівобережної України у 1672—1687 рр., обраний 1674 р. гетьманом «обох берегів Дніпра», відстоював державні інтереси України, уклав Конотопські статті 1672 р. з Московською державою.



**Тема 10. Українські землі
наприкінці XVII – першої
половини XVIII ст.**



- **Іван Мазепа
(1639–1709)**

Гетьман Лівобережної України у 1687—1708 рр., уклав Коломацькі статті 1687 р. з Московською державою, брав участь у Другому кримському поході 1689 р., уклав таємний договір 1708 р. зі шведським королем Карлом XII з метою відродження незалежності України.



- **Іван
Скоропадський
(1646–1722)**

Гетьман Лівобережної України у 1708—1722 рр., його правління тривало під пильним контролем російської влади і планомірним наступом на автономію Гетьманщини, що виявилось у виданні нової редакції українсько-російських договірних статей (Решетилівських), розташуванні на Лівобережжі полків російської армії, залученні козацтва до виснажливих війн із Персією, будівництві комунікацій та фортець.



- **Павло Полуботок
(бл. 1660–1724)**

Наказний (тимчасовий) гетьман Лівобережної України у 1722—1724 рр., намагався відстояти права Гетьманщини й обмежити повноваження Малоросійської колегії.



- **Данило Апостол
(1654–1734)**

Гетьман Лівобережної України у 1727—1734 рр., провів реформи у сферах судочинства, фінансів, торгівлі й таким чином тимчасово пригальмував наступ царизму на автономію України.




- **Пилип Орлик
(1672 – 1742)**

Гетьман в еміграції у 1710—1742 рр., уклав угоду з козацькою старшиною під назвою «Пакти й конституції законів і вольностей Війська Запорізького», шукав підтримки європейських країн для відновлення незалежності України.



- **Феофан
Прокопович
(1681–1736)**

Громадський, культурний і церковний діяч, учений-енциклопедист, ректор Києво-Могилянської академії, письменник, автор історичної драми «Володимир». Автор праць у галузі фізики, філософії, математики, астрономії, логіки, наук про державу і право, теології. За бажанням Петра I переїхав до Петербурга і був призначений віце-президентом найсвятішого синоду.



**Тема 11. Українські
землі в другій половині
XVIIIст.**



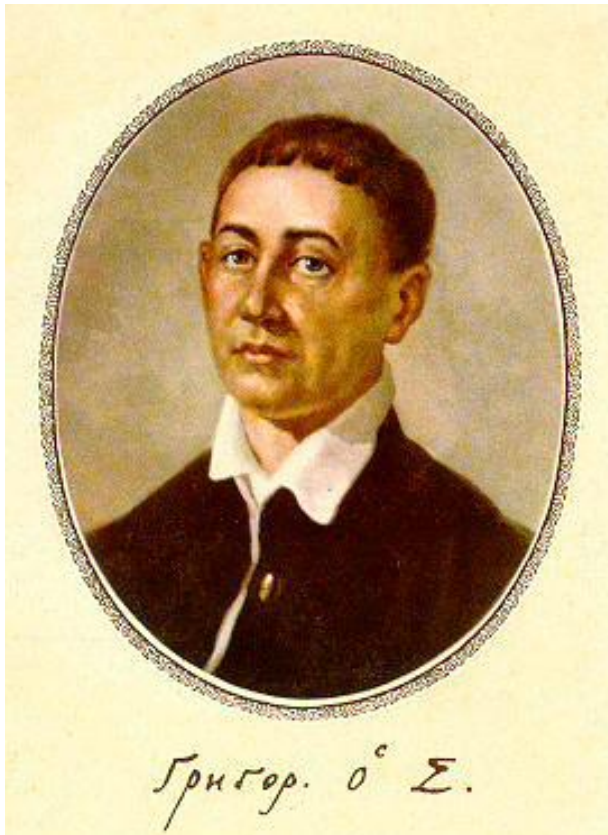
- **Кирило
Розумовський
(1728—1803)**

Останній гетьман
Лівобережної України,
який прагнув відновлення
автономії України,
розпочав проведення
судової, військової і
фінансової реформ,
розширив права козацької
старшини.



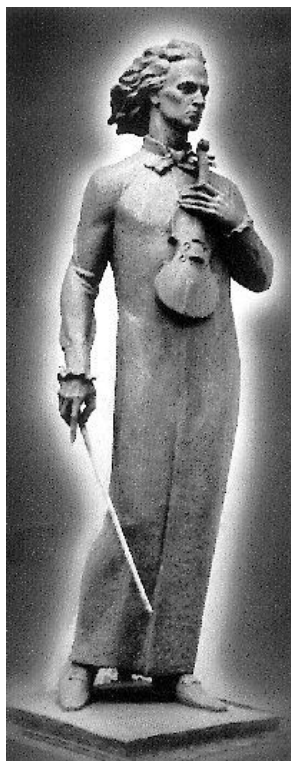
- **Петро
Калнишевський
(1690—1803)**

Останній кошовий отаман
Запорізької Січі, засланий
за наказом Катерини II у
Соловецький монастир,
де просидів в одиночній
камері 25 років.



- **Григорій
Сковорода
(1722—1794)**

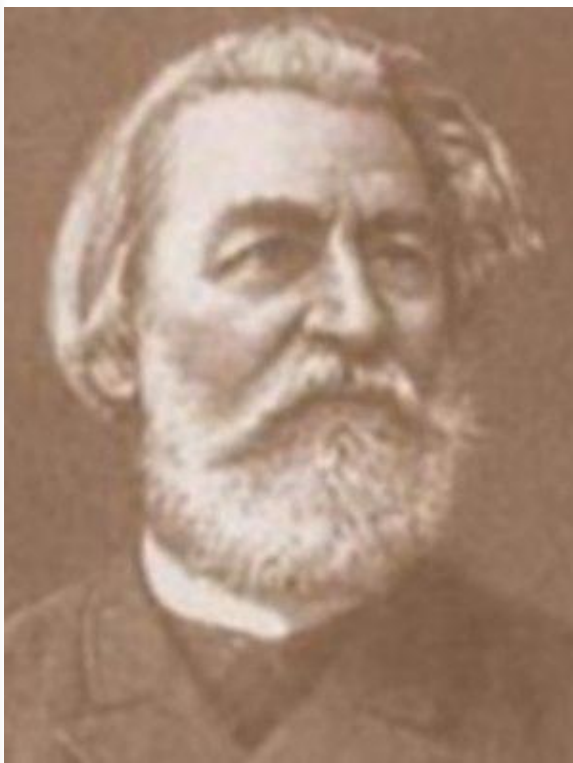
Просвітитель, філософ, поет, автор збірок «Сад божественних пісень», «Байки харківські», викладав поетику й етику в Переяславському та Харківському колегіумах, мандрував Україною, проповідуючи свої філософські погляди.



*Пам'ятник Максиму
Березовському
в Глухові*

- **Максим
Березовський
(1745—1777)**

Композитор, навчався в Києво-Могилянській академії, продовжив навчання в Італії, де став академіком Болонської філармонічної академії, автор опер «Демофонт», «Іфігенія», духовних концертів «Отче наш», «Вірую».



- **Іван Григорович-
Барський
(1713—1791)**

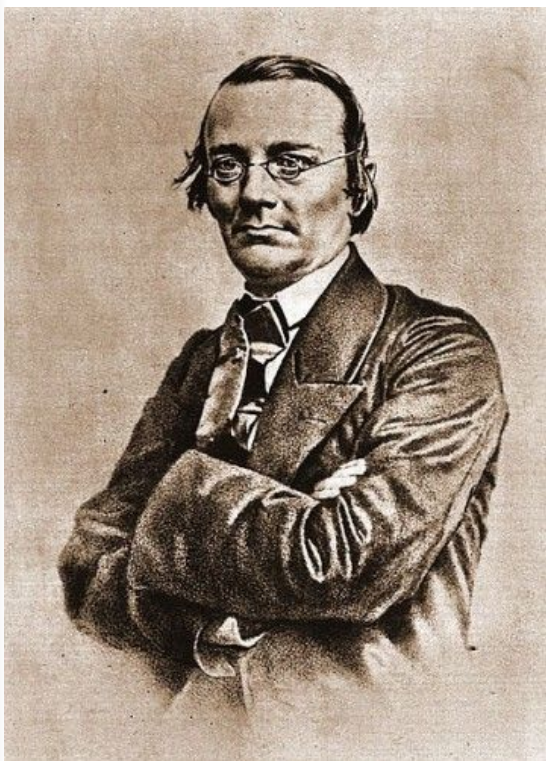
Архітектор, представник українського бароко, побудував надбрамну церкву Кирилівського монастиря, Покровську церкву в Києві.

**Тема 12. Українські землі у
складі Російської імперії
наприкінці XVIII – у першій
половині XIX ст.**



- **Іван
Котляревський
(1769-1838)**

Письменник, зачинатель сучасної української літератури, автор поеми «Енеїда», п'єс «Наталка-Полтавка» та «Москаль-чарівник», член полтавської масонської ложі «Любов до істини».



- **Микола
Костомаров
(1817–1885)**

Громадсько-політичний діяч, історик, письменник, публіцист, етнограф, один із засновників Кирило-Мефодіївського товариства, автор програмного документа «Книга буття українського народу», учасник громадівського руху.



- **Пантелеймон Куліш
(1819–1897)**

Український громадсько-політичний діяч, письменник, історик, етнограф, один із співзасновників Кирило-Мефодіївського товариства, учасник громадівського руху, автор першого українського історичного роману «Чорна рада».



- **Микола Гулак
(1821–1899)**


Український громадсько-політичний діяч, учений, педагог, один із засновників Кирило-Мефодіївського товариства, автор наукових праць з математики, історії, філософії, літературознавства; педагог, публіцист, перекладач.



- **Тарас Шевченко
(1814—1861)**

Видатний український поет і прозаїк, художник, автор поетичної збірки «Кобзар» та поеми «Гайдамаки», серії картин «Мальовнича Україна», Академік Імператорської академії мистецтв.

Громадський та політичний діяч, член Кирило-Мефодіївського братства.



**Тема 13. Західноукраїнські
землі наприкінці XVIII – у
першій половині XIX ст.**



- **Маркіян
Шашкевич
(1811 — 1843)**

Український громадський та культурно-освітній діяч, греко-католицький священник, організатор громадсько-культурного об'єднання «Руська трійця», ініціатор і співавтор альманаху «Русалка Дністрова», перекладач українською мовою «Слова о полку Ігоревім».



- **Іван Вагілевич
(1811–1866)**

Український громадський діяч, поет, фольклорист, один із засновників громадсько-культурного об'єднання «Руська трійця», співавтор альманаху «Русалка Дністрова», перекладач українською мовою «Слова о полку Ігоревім».



- **Яків
Головацький
(1814–1888)**

Український поет, історик літератури, етнограф, викладач і ректор Львівського університету, один із засновників громадсько-культурного об'єднання «Руська трійця», співавтор альманаху «Русалка Дністрова».



- **Лук'ян Кобилиця
(1812–1851)**

Український громадсько-політичний діяч, керівник селянського повстанського руху на Буковині, депутат австрійського парламенту під час революції 1848—1849 рр.



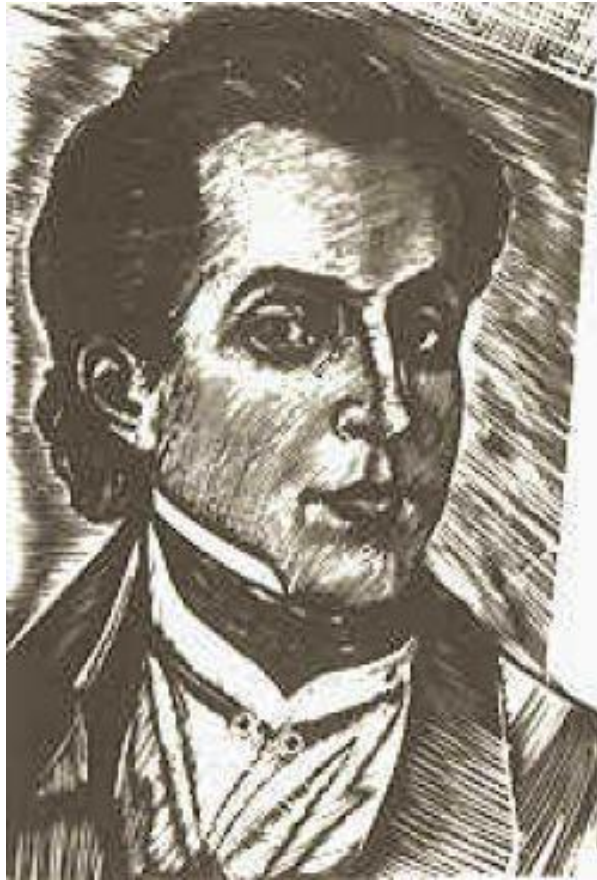
- **Іван
Могильницький
(1777(1778)–1831)**

Український освітній і церковний діяч, вчений-філолог.

Заснував першу на західноукраїнських землях культурно-освітню громадську організацію «Товариство галицьких греко-католицьких священників для поширення письмами просвіти і культури серед вірних», яка ставила собі за мету видання українських загальноосвітніх та релігійних книжок.



**Тема 14. Культура України
кінця XVIII – першої
половини XIX ст.**



- **Петро Гулак-
Артемовський
(1790–1865)**

Культурно-освітній діяч,
поет, байкар, автор байки
«Пан і собака», викладач
історії та географії, ректор
Харківського університету
в 1841—1849 рр.



- **Григорій Квітка-Основ'яненко (1778—1843)**

Перший видатний прозаїк нової української літератури, один із засновників Харківського професійного театру, автор комедій «Сватання на Гончарівці» та «Шельменко-денщик», повістей «Маруся», «Конотопська відьма».



- **Михайло
Максимович
(1804–1873)**

Учений-природознавець,
історик, фольклорист і
літературознавець, перший
ректор Київського університету,
член-кореспондент
Петербурзької Академії наук,
автор наукових праць «Про
системи рослинного царства»,
«Основи ботаніки», «Роздуми
про природу», видавець
фольклорних збірників
«Малоросійські пісні» та ін.




- **Михайло
Остроградський
(1801–1861)**

Математик і педагог,
академік Петербурзької,
Паризької, Римської та
Туринської академій наук,
автор наукових праць з
математичного аналізу,
математичної фізики,
аналітичної механіки,
теорії імовірності.



- **Василь Каразін
(1773-1842)**

Освітній і громадський діяч,
вчений, автор наукових
праць з агрономії,
метеорології, кліматології,
винахідник парового
опалення й технології
видобування селітри,
ініціатор відкриття
Харківського університету.

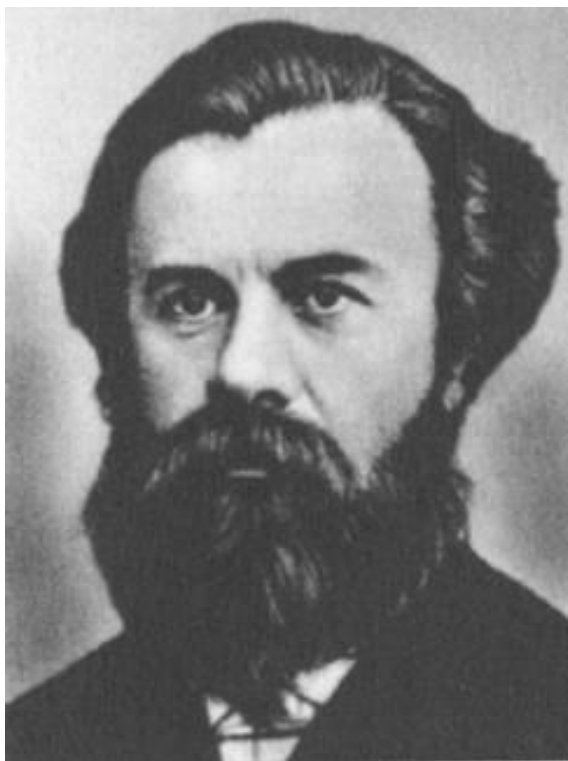


**Тема 15. Українські землі у
складі Російської імперії
в другій половині XIX ст.**



- **Володимир Антонович (1834–1908)**

Український історик, археолог, етнограф, представник угруповання так званих хлопоманів, один із засновників Київської громади, голова Історичного товариства Нестора Літописця, професор історії Київського університету.



- **Михайло Драгоманов (1841–1895)**

Український громадсько-політичний діяч, історик, письменник, публіцист, один із засновників громади в Києві, діяч Південно-Західного відділу Російського географічного товариства. Доцент Київського університету (1864—1875). Після звільнення за політичну неблагонадійність емігрував до Женеви, де очолював осередок української політичної еміграції (1876–1889), видавав часопис «Громада». Професор Вищої школи у Софії (1889–1895).



- **Павло Чубинський
(1839–1884)**

Етнограф, поет, громадський діяч, учасник Київської громади, член редколегії газети «Київський телеграф», один із ініціаторів створення Південно-Західного відділу Російського географічного товариства, автор вірша «Ще не вмерла Україна...».



- **Борис Грінченко
(1863–1910)**

Український громадсько-політичний діяч, письменник, учений, один із засновників «Братства тарасівців», лідер Української радикальної партії, голова київської «Просвіти». Автор фундаментальних етнографічних, мовознавчих, літературознавчих та педагогічних праць, історичних нарисів, перших підручників з української мови й літератури, укладач чотиритомного тлумачного «Словаря української мови».

Тема 16.

**Західноукраїнські землі
у складі Австрійської
(Австро-Угорської)
імперії в другій
половині XIX ст.**



- **Юліан
Бачинський
(1870–1940)**

Український громадський діяч, публіцист, член Русько-української радикальної партії, з 1899 р. - Української соціал-демократичної партії, автор праці «Україна поневолена». З 1918 р. стає членом Української національної ради ЗУНР; з 1919р. - представник УНР у Вашингтоні. Наприкінці листопада 1933 р. приїхав до Харкова, працював у редакції "Української радянської енциклопедії". У листопаді 1934 р. заарештований. Загинув у концтаборі.



- **Михайло
Грушевський
(1866–1934)**

політичний і державний діяч, історик, голова Наукового товариства ім. Т. Шевченка, завідуючий кафедрою історії України Львівського університету, автор 10-томної «Історії України-Русі», один із співзасновників Товариства українських поступовців, голова Української Центральної Ради.



- **Євген Левицький
(1870—1925)**

Український громадсько-політичний діяч, публіцист, ініціатор створення Русько-української радикальної партії, у 1899 р. — Української національно-демократичної партії.




- **Михайло Павлик
(1853–1915)**

Український громадський і культурно-освітній діяч, публіцист, письменник, редактор часопису «Друг», дійсний член Наукового товариства ім. Т.Шевченка, один із засновників Русько-української радикальної партії.

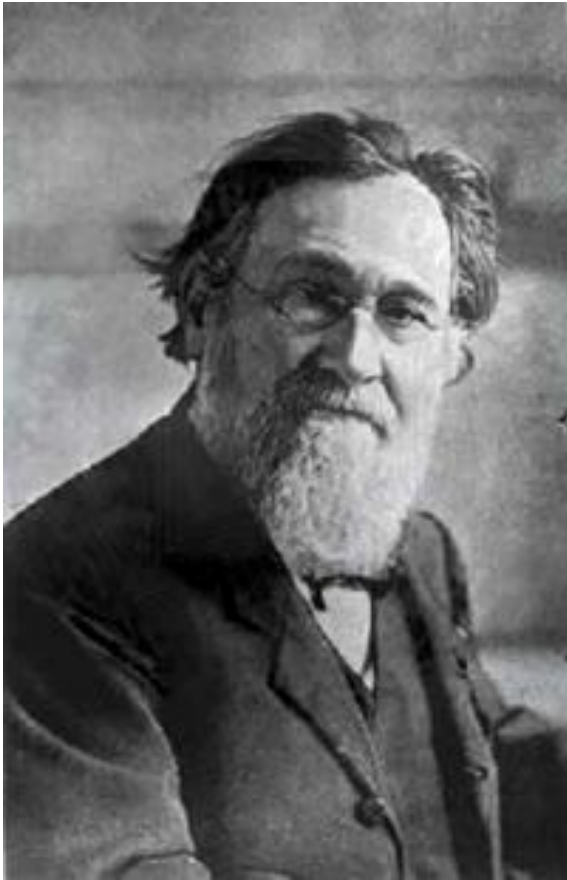


- **Іван Франко
(1856–1916)**

Український поет, учений, громадський діяч, член Наукового товариства ім. Т.Шевченка, один із засновників Русько-української радикальної партії, автор віршів «Каменярь», «Вічний революціонер», повісті «Захар Беркут», драми «Украдене щастя».



**Тема 17. Культура
України в другій
половині ХІХ – на
початку ХХ ст.**



- **Ілля Мечников
(1845—1916)**

Біолог, мікробіолог, імунолог,
почесний член
Петербурзької академії наук,
лауреат Нобелівської премії,
один із засновників другої в
світі бактеріологічної станції
в Одесі, займався
проблемами боротьби з
інфекційними
захворюваннями.



- **Данило Заболотний (1866–1929)**

Український мікробіолог, епідеміолог, Президент АН УРСР (1928–1929); засновник Інституту мікробіології та епідеміології в Києві; опублікував понад 200 праць, присвячених головним чином вивченню інфекційних хвороб — чуми, холери тощо. Його наукові висновки базувались на багатющому фактичному матеріалі, на подвижницькій практичній боротьбі з інфекційними захворюваннями.



- **Дмитро
Яворницький
(1855—1940)**

Український історик, археолог, етнограф, дослідник історії українського козацтва, автор тритомної праці «Історія запорізьких козаків», укладач зібрання історичних джерел «До історії Степової України».



- **Агатангел
Кримський
(1871—1942)**

Письменник, сходознавець, дослідник історії та літератури Ірану, Туреччини тощо, історик української мови та літератури, автор праць «Українська граматика», «Нариси з історії української мови», професор Київського університету, один із засновників УАН.



- **Леся Українка
(Леся Косач-
Квітка)
(1871—1913)**

українська поетеса, прозаїк,
драматург, автор поетичних
збірок «На крилах пісень»,
«Думи і мрії», «Відгуки»,
драматичних поем «Осіння
казка», «Кам'яний господар»,
«Лісова пісня» та ін.



- **Іван Карпенко-Карий
(Тобілевич)
(1845—1907)**

Український драматург,
актор, режисер, автор п'єс
«Безталанна»,
«Наймичка», «Хазяїн»,
«Сто тисяч».



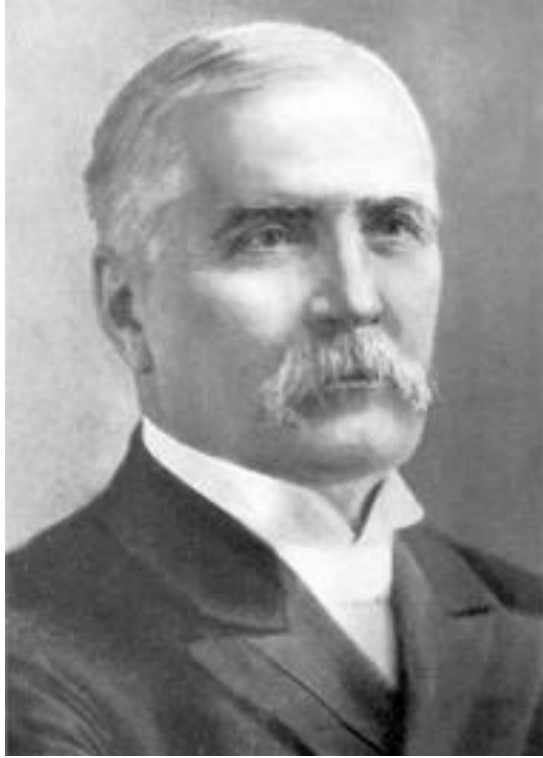
- **Марко
Кропивницький
(1840—1910)**

Драматург, актор, режисер, автор п'єс «Доки сонце зійде, роса очі виїсть», «Глитай, або ж Павук», «Дай серцю волю, заведе в неволю». З його ім'ям пов'язані створення українського професійного театру й наступний етап розвитку реалістичної драматургії.



- **Микола
Садовський
(Тобілевич)
(1856—1933)**

Український актор, режисер,
один із засновників
українського професійного
театру, виконавець
драматичних ролей у п'єсах
І. Карпенка-Карого
«Безталанна», М. Гоголя
«Ревізор», М. Старицького
«Тарас Бульба».



- **Микола Лисенко
(1842—1912)**

Український композитор, диригент, піаніст, автор опер «Наталка Полтавка», «Тарас Бульба», «Різдвяна ніч», творів на тексти Т. Шевченка «Музика до Кобзаря», «Гайдамаки», організатор щорічних шевченківських концертів.



- **Семен Гулак-Артемовський (1813—1873)**

Композитор, співак, драматург, соліст опер у Флоренції та Петербурзі, автор першої української лірико-комічної опери «Запорожець за Дунаєм».



- **Микола
Пимоненко
(1862—1912)**

Український живописець,
академік Петербурзької
академії мистецтв, автор
картин «Ворожіння»,
«Весілля в Київській
губернії», «Сінокіс».



- **Сергій
Васильківський
(1854–1917)**

Український живописець. Створив ряд ліричних пейзажів України, розвивав у творчості тему історії українського козацтва. Виконав для Полтавського земства ряд великих історичних панно.



- **Микола
Леонтович
(1877—1921)**

Композитор, педагог, викладач хорової справи Київського музично-драматичного інституту ім. М. Лисенка, автор класичних обробок українських народних пісень «Щедрик-ведрик», «Дударик» та ін., хорових поем «Легенда», «Моя пісня», церковних хорів.




- **Соломія
Крушельницька
(1872—1952)**

Співачка, солістка Львівського оперного театру, виступала на оперних сценах театрів у Петербурзі, Кракові, Варшаві, Парижі, Мілані, виконала близько 60 партій в операх «Запорожець за Дунаєм», «Пікова дама», «Мадам Батерфляй» та ін., виступала с концертами, присвяченими пам'яті Т. Шевченка .



- **Марія
Заньковецька
(1854–1934)**

Українська актриса, її сценічний дебют відбувся в Єлизаветграді (нині Кіровоград), де вона виконувала роль Наталки Полтавки у першому українському професійному театрі під керівництвом М. Кропивницького; працювала в найпопулярніших українських трупах М. Старицького, М. Садовського, М. Саксаганського, І. Карпенка-Карого.



**Тема 18. Українські землі у
складі Російської імперії
на початку ХХ ст.**



- **Євген Чикаленко
(1861—1929)**

Громадсько-політичний і культурний діяч, меценат, активний член «Старої громади», один із засновників УДП і Товариства українських поступовців, член Української Центральної Ради, фінансував видання українських газет «Громадська думка», «Рада». Автор «Спогадів» та «Щоденника», які дають багатий матеріал до історії українського руху XIX і початку XX століть.



- **Сергій Єфремов
(1876—1939)**

Громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури, член Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові, один із засновників УРП і Товариства українських поступовців, член Української Центральної Ради, секретар міжнаціональних справ Генерального Секретаріату УЦР, з вересня 1917 очолював Українську партію соціалістів-федералістів, віце-президент ВУАН (1922-1928рр.), репресований як один із керівників СБУ.



- **Симон Петлюра
(1879–1926)**

Громадсько-політичний і державний діяч, публіцист, член РУП і УСДРП, автор статті «Війна і українці», член Української Центральної Ради, секретар військових справ першого українського уряду — Генеральний секретар Головного отаман військ УНР (з листопада 1918 р.). Голова Директорії УНР (9 травня 1919 — 10 листопада 1920).



- **Микола Міхновський (1873—1924)**

Громадсько-політичний діяч, основоположник українського націоналізму, автор брошури «Самостійна Україна»; ідеолог і провідник Братства тарасівців, засновник Української народної партії, один із лідерів Української демократично-хліборобської партії, член Братства самостійників; один із засновників Українського військового клубу ім. П.Полуботка й Першого українського полку ім. Б.Хмельницького.



Тема 19. Західноукраїнські землі на початку XX ст.



- **Андрей
Шептицький
(1865 1944)**

Церковний, культурний та громадський діяч, митрополит Української греко-католицької церкви, меценат, дійсний член Наукового товариства ім.Т. Шевченка. Метою життя митрополита була єдність Української Церкви та побудова Української Держави, "наділеної християнською душею".



- **Кирило
Трильовський
(1864 — 1941)**

громадсько-політичний діяч, основоположник і один з керівників Української радикальної партії, творець січового руху, адвокат, редактор часописів „Зоря”, „Хлопська правда”, „Січові вісті”, „Громадський голос”; депутат парламенту Австрії та галицького сейму, голова Бойової управи УСС, член Національної Ради ЗУНР.



- **Іван Боберський
(1873—1947)**

Громадський діяч,
педагог, один із
засновників молодіжних
спортивно-пожежних
патріотичних товариств
«Сокіл», «Січ», «Пласт»,
член Бойової управи УСС,
член Головної української
ради, автор підручників із
фізичного виховання.



- **Августин
Волошин
(1874-1945)**

Громадський, державний і культурний діяч, педагог, науковець, професор математики і фізики, автор понад 40 книг, здебільшого підручників і праць з педагогіки та психології; греко-католицький священник Мукачівської єпархії, 1938р. прем'єр-міністр автономного уряду Карпатської України, в 1939р. став президентом цієї держави.



Тема 20. Україна в Першій світовій війні



- **Кость Левицький
(1859—1941)**

Громадський, політичний і державний діяч, один із засновників Української національно-демократичної партії, депутат австрійського парламенту та Галицького сейму, керівник Головної української (згодом Загальної української) ради, засновник і голова Національної Ради у Львові.




- **Дмитро Дорошенко (1882-1951)**

Політичний діяч, дипломат, історик, публіцист, літературознавець, бібліограф, засновник «Просвіти» на Катеринославщині. Від квітня 1917 р. - крайовий комісар Галичини й Буковини; член Української партії соціалістів-федералістів, Центральної Ради, Чернігівський губернський комісар. Під час гетьманату Павла Скоропадського очолював Міністерство закордонних справ. Навесні 1919 р. змушений був покинути Україну, займався науковою діяльністю. Спадщина вченого налічує близько 1000 праць.



- **Георгій Бобринський
(1863 - 1928)**

Російський державний і військовий діяч, голова Галицько-Волинського генерал-губернаторства 1914–1915 рр. під час окупації російськими військами Галичини й Буковини. Керована ним російська окупаційна адміністрація проводила відверту антиукраїнську політику, його задачею було надання захопленим землям «російського характеру» і викорінення «мазепинства». За його розпорядженнями закривались українські школи, газети, друкарні, відбувались масові арешти і депортації української інтелігенції у глиб Росії.



Тема 21. **Українська революція**




- **Володимир Антонов-Овсієнко (1883-1938)**

Більшовицький військовий діяч, командуючий військами Раднаркому Росії, під керівництвом якого більшовицькі війська вели воєнні дії проти УНР наприкінці 1917 р. — на початку 1918 р.



- **Юрій
Коцюбинський
(1896–1937)**

Більшовицький державний і військовий діяч. У грудні 1917 р. увійшов до складу першого більшовицького уряду України — Народного Секретаріату. У січні 1918 р. призначений головнокомандувачем збройних сил радянської Української Народної Республіки з центром у Харкові, Червоного козацтва. З березня 1918 р. - член більшовицького ЦВК, народний секретар внутрішніх справ, а з кінця листопада - Тимчасового Робітничо-Селянського уряду України. У 1919–1920 рр. керував більшовицькими державними і партійними органами в Чернігові та Полтаві.



Тема 22. Україна в боротьбі за збереження державної незалежності



- **Павло
Скоропадський
(1873–1945)**

Український державний і політичний діяч, генерал-майор, флігель-ад'ютант російського імператора Миколи II, учасник Першої світової війни, командуючий Першим українським корпусом, почесний військовий отаман Вільного козацтва, гетьман Української Держави (1918 р.)



- **Дмитро Вітовський
(1887–1919)**

Український військовий і державний діяч, командуючий куреном Легіону Українських січових стрільців під час Першої світової війни, організатор Листопадового повстання 1918 р. у Львові, секретар військових справ ЗУНР, полковник УГА, член делегації УНР на Паризькій мирній конференції.



- **Євген Петрушевич
(1863–1940)**

Український громадсько-політичний діяч, депутат австрійського парламенту та Галицького сейму, член Головної української (згодом Загальної української) ради, президент ЗУНР, після проголошення злуки УНР і ЗУНР — член Директорії, прихильник відновлення незалежності ЗУНР після підписання Варшавського договору 1920 р.



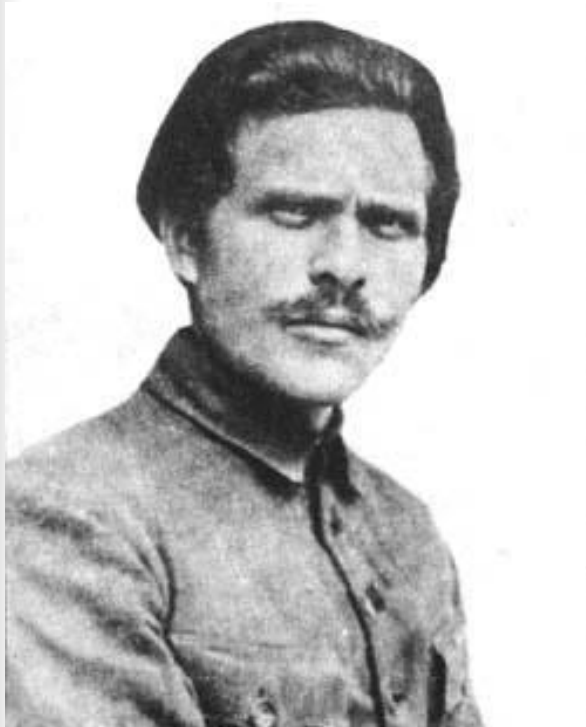
- **Володимир
Винниченко
(1880-1951)**

Громадсько-політичний діяч, письменник, автор мемуарно-публіцистичного твору «Відродження нації», один із засновників УСДРП, голова Генерального секретаріату Української Центральної Ради, згодом Директорії УНР.



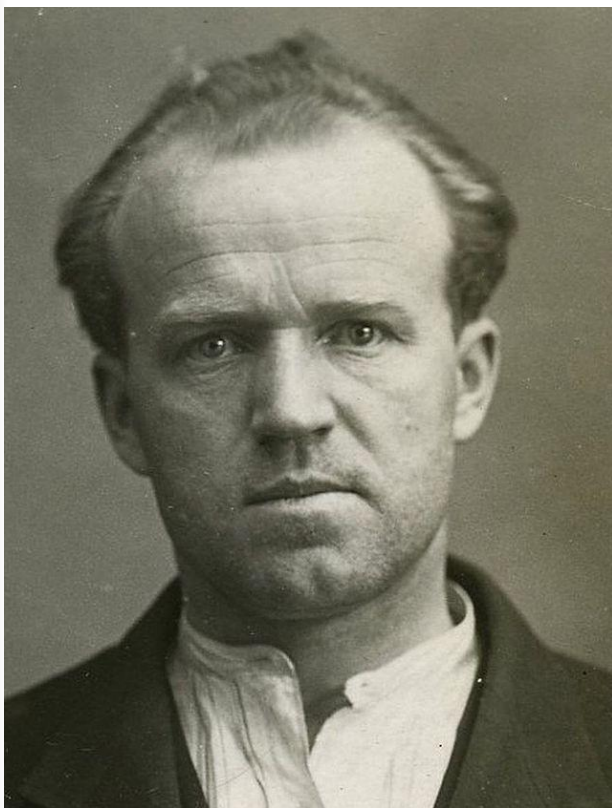
- **Християн
Раковський
(1873–1941)**

Політичний і державний діяч УСРР, член КП(б)У, голова Раднаркому УСРР 1919—1923 рр., прихильник розширення політичної та економічної самостійності УСРР, посол СРСР у Великій Британії та Франції.




- **Нестор Махно
(1888–1934)**

Український повстанський отаман, один з лідерів анархістського руху. Влітку 1918 р. розпочав боротьбу проти влади П. Скоропадського, у середині грудня 1918 р. він уклав угоду з керівництвом Директорії УНР, яка виявилась недовготривалою. У січні 1919 р. розпочав боротьбу проти денікінців, військ Директорії і Антанти. Кілька разів ішов на зближення з більшовиками. З кінця листопада 1920 р. до серпня 1921 р. Махно вів боротьбу проти більшовицької влади.



- **Юрій Тютюнник
(1891–1930)**

Український військовий діяч, учасник Першої світової війни, член УЦР, організатор і отаман Кошу вільного козацтва, учасник повстанського руху під проводом М. Григор'єва, генерал-хорунжий Армії УНР, організатор Другого зимового походу військ УНР 1921 р. з метою організації масового антирадянського повстання селянства.



**Тема 23. Українська СРР
в умовах нової
економічної політики**



- **Лазар Каганович
(1893–1991)**

Радянський партійний і державний діяч, один із найближчих прибічників Й. Сталіна, генеральний секретар ЦК КП(б)У у 1925—1928 рр., противник українізації, виступав проти політичної лінії українських націонал-комуністів О. Шумського і М. Хвильового, прихильник проведення суцільної колективізації, один із організаторів геноциду українців 1932–1933 років.



- **Олександр Шумський (1890—1946)**

Радянський державний діяч, член КП(б)У, народний комісар освіти УСРР (1919 р., 1924—1927 рр.), прихильник політики українізації, звинувачений у «націоналістичному ухилі» (шумськізмі).



- **Микола Скрипник
(1872–1933)**

Радянський державний діяч, один із засновників КП(б)У, голова першого радянського уряду України — Народного Секретаріату, народний комісар освіти УСРР (1927-1933 рр.), прихильник політики українізації, звинувачений у «націоналістичному ухилі».



- **Михайло
Волобуєв
(1903–1972)**

Український учений-економіст, професор політекономії, викладач Харківського механіко-машинобудівного інституту, автор дискусійної статті «До проблем української економіки» (1928 р.), у якій виклав концепцію економічної самодостатності УСРР. Жертва сталінського терору.



- **Микола Хвильовий
(Фітільов)
(1893—1933)**

Письменник, публіцист, один із засновників Спілки пролетарських письменників «Гарт», Вільної академії пролетарської літератури (ВАПЛІТЕ), автор творів «Я (Романтика)», «Камо грядеши?», «Україна чи Малоросія», ініціатор літературної дискусії під гаслом «Геть від Москви» (1925—1928 рр.).



- **Гнат Юра
(1888—1966)**

Український режисер і актор, грав у театрі товариства «Руської Бесіди» у Львові (1913 – 1914 рр.), у Молодому Театрі (1917 р.) і в Театрі ім.Т.Шевченка в Києві (1919р.). Від 1920 р. працював у Театрі ім.Івана Франка, створеному під опікою УГА у Вінниці, перенесеному 1923 р. до Харкова, а з 1926 р. - до Києва. У цьому театрі був до 1961 р. художнім керівником і режисером, підготував близько 100 вистав.



- **Лесь Курбас
(1887—1937)**

Режисер-новатор, театральний діяч, один із засновників «Молодого театру», театру «Березіль», на сцені яких поставив вистави «Чорна пантера і білий ведмідь» В. Винниченка, «Мина Мазайло» М. Куліша тощо, поєднував українське театральне мистецтво з європейською культурою. Репресований.




- **Михайло Бойчук
(1882—1937)**

Живописець, засновник школи художників-монументалістів, лідер групи “бойчукістів”, поєднував риси візантійського живопису з традиціями українського малярства, автор декорацій для вистав «Молодого театру» Леся Курбаса. Репресований.



- **Олександр
Довженко
(1894–1956)**

Письменник, кінорежисер, художник-ілюстратор, один із засновників української кінематографії, працював на Одеській кіностудії, Київській кінофабриці, створив фільми «Арсенал», «Звенигора», «Земля», «Поема про море», автор книги «Зачарована Десна».



Тема 24. Радянська модернізація України



- **Олексій Стаханов
(1906–1977)**

Вибійник кадіївської шахти «Центральна-Ірміне» у Донбасі, зачинатель масового робітничого руху за підвищення продуктивності праці й досягнення високих виробничих показників (стахановського руху) у 1930-х рр.



- **Павло Постишев
(1887–1939)**

Радянський державний діяч, член Політбюро ЦК КП(б)У, одночасно перший секретар Харківського, а згодом Київського обкому Компартії, один із організаторів голодомору 1932—1933 рр. в Україні, сприяв згортанню українізації, організації політичних процесів, винищенню української інтелігенції.



- **Станіслав Косіор
(1889–1939)**

Радянський державний діяч, один із організаторів КП(б)У, генеральний секретар ЦК КП(б)У (1928—1938 рр.), прихильник суцільної колективізації, безпосередній організатор голодомору 1932—1933 рр. в Україні, сприяв згортанню українізації, організації політичних процесів, винищенню української інтелігенції.



- **Йосип Сталін
(1879–1953)**

Радянський державний діяч, генеральний секретар ЦК РКП(б) з 1922 р., домогся абсолютної влади в партії й державі, організатор «радянської модернізації», терору голодом, масових репресій, голова Державного комітету оборони, Верховний головнокомандувач під час Великої Вітчизняної війни. Ідеолог і практик створення «світової соціалістичної системи», що стало одним з головних чинників розв'язування «холодної війни» і військово-політичного протистояння між СРСР і США у післявоєнні десятиріччя.



Тема 25.

Західноукраїнські землі



- **Євген
Коновалець
(1891–1938)**

Український військовий і політичний діяч, керівник Галицько-Буковинського куреня Українських січових стрільців, полковник Армії УНР, ініціатор створення і голова Української військової організації, перший голова Проводу Організації українських націоналістів.



- **Дмитро Донцов
(1883–1873)**

Український політичний діяч, публіцист, літературний критик, ідеолог українського націоналізму, голова Союзу визволення України, автор праць, у яких обґрунтував необхідність політичної незалежності України.



- **Степан Бандера (1909–1959)**

Український політичний діяч, один із лідерів Організації українських націоналістів, противник польської політики «пацифікації», голова ОУН-Б, прихильник відновлення української державності.



- **Андрій Мельник
(1890–1964)**

Український військовий і політичний діяч, полковник Армії УНР, співзасновник УВО, один із лідерів Організації українських націоналістів, голова ОУН-М, після смерті Є. Коновальця - голова Проводу ОУН, прихильник відновлення української державності.



- **В'ячеслав Липинський
(1882–1931)**

Український громадсько-політичний діяч, історик, філософ, публіцист, член Наукового товариства ім. Т. Шевченка, ідеолог українського консерватизму, один із засновників Української демократичної хліборобської партії, прихильник створення Української незалежної держави.



Тема 26. Україна під час Другої світової війни



- **Семен Тимошенко
(1895–1970)**

Радянський військовий діяч, генерал, учасник Великої Вітчизняної війни, командуючий військами Південно-Західного фронту після загибелі М. Кирпоноса. У травні 1942 р. керував Харківською операцією, під час якої його війська були оточені і зазнали поразки. Командуючи Сталінградським фронтом, зупинив противника і не допустив його виходу до Волги (липень-вересень 1942 р.). З березня 1943 р. - представник Ставки Верховного головнокомандування.



- **Михайло Кирпонос
(1892–1941)**

Радянський військовий діяч,
генерал-полковник, Герой
Радянського Союзу, учасник
Великої Вітчизняної війни,
командувач військами
Південно-Західного фронту,
загинув під час оборони Києва.



- **Сидір Ковпак
(1887–1967)**

Український радянський
військовий і державний
діяч, генерал-майор,
учасник Великої Вітчизняної
війни, командир
Путивльського
партизанського загону,
пізніше — з'єднання
партизанів, яке здійснило
Карпатський рейд (1943р.),
автор спогадів «Від
Путивля до Карпат».



- **Олексій Федоров
(1901–1989)**

Радянський військовий діяч, учасник Великої Вітчизняної війни, командир радянського партизанського загону, пізніше — Чернігівсько-Волинського з'єднання партизанів.



- **Олександр
Сабуров
(1908–1974)**

Радянський військовий діяч, генерал-майор військ НКВД, учасник Великої Вітчизняної війни, У жовтні 1941 р. очолив радянський партизанський загін. З березня 1942 р. до квітня 1944 р. командував партизанським з'єднанням, що діяло у Сумській, Житомирській, Волинській та Рівненській областях.




- **Роман Шухевич
(1907–1950)**

Український політичний і військовий діяч, член Організації українських націоналістів (з 1929 р.), один із організаторів Карпатської Січі — збройних сил Карпатської України (1938 р.), головнокомандувач Української повстанської армії (1943—1950 рр.), голова Секретаріату Української головної визвольної ради (1943–1950 рр.).



- **Олена Теліга
(1906–1942)**

Українська поетеса,
політичний діяч, член
Організації українських
націоналістів, у жовтні 1941
р. разом з походними
групами ОУН вирушила до
Києва, де організувала
Спілку українських
письменників, заарештована
й розстріляна нацистами у
Бабиному Яру.



**Тема 27. Післявоєнна
відбудова та розвиток
України в 1945 –
на початку 1950-х рр.**



- **Дмитро
Мануїльський
(1883–1959)**

Радянський державний і партійний діяч, заступник голови Раднаркому УРСР, народний комісар закордонних справ УРСР (1944 р.), голова делегації УРСР на міжнародній конференції у Сан-Франциско (1945 р.) та на Паризькій мирній конференції (1947 р.).



- **Олесь Гончар
(1918–1995)**

Український прозаїк, публіцист, громадський і політичний діяч, учасник Великої Вітчизняної війни, голова правління Спілки письменників України, автор трилогії «Прапороносці», романів «Тронка», «Собор» (1968р.) тощо.



- **Йосип Сліпий
(1892-1984)**

Український церковний діяч, ректор Львівської духовної семінарії, патріарх УГКЦ, звинувачений у «ворожій діяльності проти УРСР» і засуджений до 8 років ув'язнення (1945 р.), звільнений з ув'язнення й висланий за межі СРСР завдяки виступам відомих політичних діячів країн світу на його захист (1963р.).



Тема 28. Україна в умовах десталінізації



- **Олексій
Кириченко
(1908–1975)**

Радянський партійний і державний діяч, генерал-майор, учасник Великої Вітчизняної війни, став першим українцем, який очолив Компартію України, перший секретар ЦК КП(б)У 1953—1957 рр.



- **Алла Горська
(1929–1970)**

Українська художниця, представник покоління «шістдесятників», діяч правозахисного руху, співзасновниця Клубу творчої молоді в Києві, учасниця щорічних Шевченківських свят, автор творів «Автопортрет з сином», «Біля річки», «Портрет В. Симоненка» тощо.



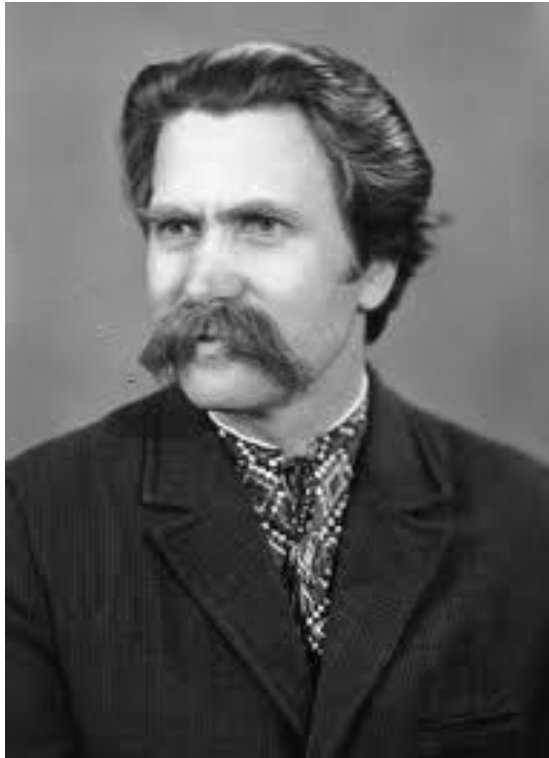
- **Іван Дзюба
(1931 р.н.)**

Літературознавець, громадський і політичний діяч. Участь у русі за незалежність України він розпочав ще у 1950-і роки. За гострі публіцистичні публікації й відкриті виступи на захист української інтелігенції, самвидавські матеріали, безпрецедентну працю «Інтернаціоналізм чи русифікація?» (1965) у 1972 р. був заарештований, у 2001 р. отримав звання Герой України.



- **Ліна Костенко
(1930 р.н.)**

Українська письменниця-шістдесятниця, поетеса. Перші книги «Проміння землі» (1957), «Вітрила» (1958), «Мандрівки серця» (1961) були новим словом в українській поезії. На початку 1960-х рр. Ліна Костенко брала участь у літературних вечорах Клубу творчої молоді. 1965 р. підписала лист-протест проти арештів української інтелігенції. Авторка поетичних збірок «Над берегами вічної ріки» (1977), «Неповторність» (1980), «Сад нетанучих скульптур» (1987), роману у віршах «Маруся Чурай» (1979, Шевченківська премія 1987), поеми «Берестечко» (1999, 2010). 2010 року опублікувала перший прозовий роман «Записки українського самашедшого».



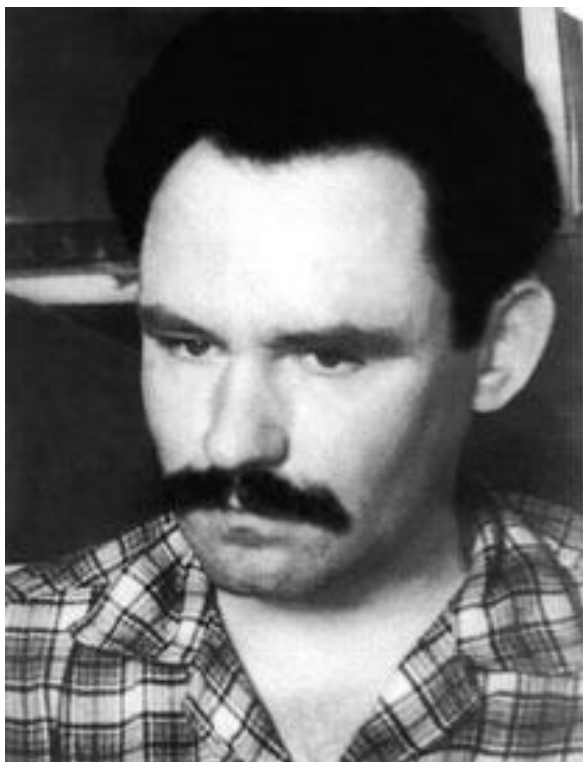
- **Левко Лук'яненко
(1927 р.н.)**

Український політичний і громадський діяч, адвокат, правозахисник, один із засновників Української робітничо-селянської спілки (1958 р.) й Української Гельсінської групи (1976 р.), засуджений за «антирадянську агітацію і пропаганду» до страти, згодом заміненої ув'язненням, автор книги «Сповідь у камері смертників», автор Акту про незалежність України від 24 серпня 1991 р., балотувався на посаду Президента України, був народним депутатом незалежної України кількох скликань, Герой України



- **Євген Сверстюк
(1928 р.н.)**

Видатний сучасний український публіцист і літературознавець, активний учасник національно-демократичного руху, один з його інтелектуальних лідерів. Широко розповсюджувалися в самвидаві відомі його есе «Собор у риштованні», «Іван Котляревський сміється», «Остання сльоза», «На мамине свято».




- **Іван Світличний
(1929–1992)**

Український політичний і громадський діяч, поет, літературний критик, правозахисник, неодноразово засуджений за «антирадянську агітацію і пропаганду» до ув'язнення, автор збірки поезій «Серце для куль і для рим», лауреат літературної премії ім. В. Стуса, Державної премії ім. Т. Шевченка (посмертно).



- **Василь Симоненко
(1935–1963)**

Український поет, прозаїк, журналіст, представник покоління «шістдесятників», «лицар українського відродження», автор збірок поезій «Тиша і грім», «Земне тяжіння», лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (посмертно).



**Тема 29. Україна в період
загострення кризи
радянської системи**



- **Валерій
Марченко
(1947–1984)**

Літературознавець,
перекладач,
правозахисник, автор
листів-протестів проти
тоталітарного режиму,
противник русифікації,
неодноразово
заарештований і
засуджений за
«антирадянську агітацію і
пропаганду», автор книги
«Я не маю ні дому, ні
вулиці».



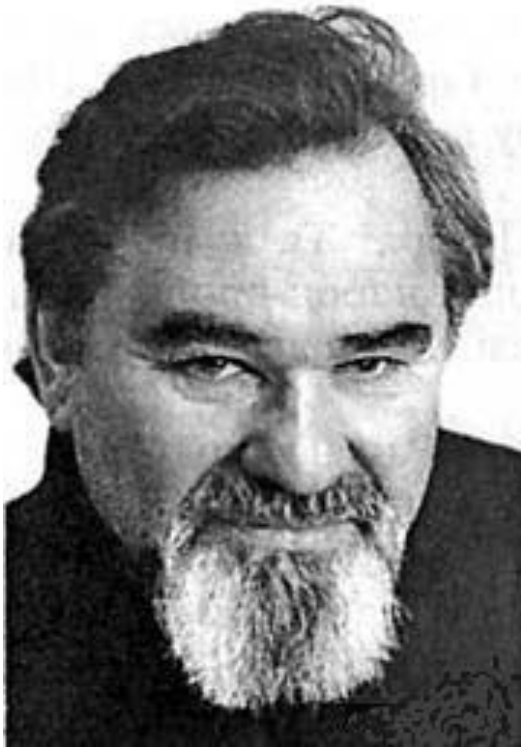
- **Сергій Параджанов
(1924—1990)**

Український і вірменський кінорежисер, народний артист УРСР, режисер фільму «Тіні забутих предків», «Колір гранату» тощо; учасник акцій протесту проти масових арештів інтелігенції у 1960-ті рр., заарештований і засуджений до тривалого ув'язнення, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (посмертно).



- **Василь Романюк
(Патріарх
Володимир)
(1925–1995)**

Український православний релігійний діяч, богослов, член Української Гельсінської групи, один із фундаторів УПЦ — Київського Патріархату, згодом Патріарх УПЦ-КП, неодноразово заарештований і засуджений за активну діяльність із захисту прав людини.



- **Микола Руденко
(1920–2004)**

Український поет, письменник, правозахисник, один із засновників і голова Української Гельсінської групи, неодноразово заарештований і засуджений за «антирадянську агітацію і пропаганду», перебував на примусовому психіатричному лікуванні, автор заборонених поетичних творів «Всесвіт у тобі», «Хрест», «Я вільний»; Герой України.



- **Василь Стус
(1938–1985)**

Український поет,
літературознавець, літературний
критик, представник
«шістдесятників», учасник акції
протесту у київському кінотеатрі
«Україна» 1965 р., правозахисник,
член Української Гельсінської
групи, неодноразово
заарештований і засуджений за
«антирадянську агітацію і
пропаганду», помер у таборі для
політв'язнів, автор поетичних
збірок «Зимові дерева», «Веселий
цвинтар», «Дорога болю», лауреат
Державної премії ім. Т. Шевченка
(посмертно), Герой України.



- **В'ячеслав
Чорновіл
(1937—1999)**

Український політичний і державний діяч, журналіст, правозахисник, член Української гельсінської групи (1976 р.), неодноразово засуджений за «наклепницьку діяльність на радянський суспільний лад» до ув'язнення, голова Народного Руху України, народний депутат незалежної України, автор книг «Лихо з розуму», «Правосуддя чи рецидиви терору», Герой України.




- **Петро Шелест
(1908-1996)**

Український радянський і партійний діяч, представник націонал-комуністичної лінії у керівництві УРСР, перший секретар ЦК КП(б)У в 1963—1972 рр., відстоював економічні інтереси України, підтримував розвиток української мови й культури, автор книги «Україно наша Радянська».



- **Володимир
Щербицький
(1918–1990)**

Радянський і партійний діяч, представник проімперської лінії у керівництві УРСР, перший секретар ЦК КП(б)У в 1972—1989 рр., підпорядковував економічні інтереси України союзним потребам, сприяв русифікації, боровся з дисидентським рухом, намагався приховати Чорнобильську катастрофу.



**Тема 30. Розпад
Радянського Союзу та
відродження
незалежності України**



- **Володимир Івашко (1932-1994)**

Радянський державний і партійний діяч, кандидат економічних наук, перший секретар ЦК Компартії України ЦК КП УРСР у 1989-1990 рр., голова Верховної Ради УРСР (1990 р.), перший заступник Генерального секретаря ЦК КПРС у 1990-1991 рр.



- **Леонід Кравчук
(1934 р.н.)**

Український політичний діяч.
Перший Президент України
після здобуття нею
незалежності
(1991—1994 рр.), Голова
Верховної Ради України у
1990—1991 роках, Народний
депутат України у
1990—1991 рр. та
1994—2006 роках, Герой
України (2001 р.).



- **Іван Драч
(1936 р.н.)**

Видатний поет, один із найяскравіших шістдесятників, автор поетичних збірок «Протуберанці серця», «Корінь і крона», «Соняшник» тощо; сценаріїв фільмів «Криниця для спраглих», «Камінний хрест», «Пропала грамота»; перший голова Народного Руху України (1989), Герой України (2006).



Тема 31. Україна в умовах незалежності



- **Леонід Кучма
(1938р.н.)**

Український політик,
Прем'єр-міністр України з
13 жовтня 1992 р. до 21
вересня 1993 р., другий
Президент України (19
липня 1994р. — 23 січня
2005р.).



- **Віктор Ющенко**
(1954 р.н.)

Український політик, голова партії «Наша Україна» (2005–2013 рр.), засновник та Голова Ради Інституту Президента Віктора Ющенка «Стратегічні ініціативи», третій Президент України (2005–2010 рр.), голова Національного банку України (1993–2000 рр.), Прем'єр-міністр України (1999–2001 рр.), лідер Помаранчевої революції.



- **Віктор Янукович
(1950 р.н.)**

Український державний діяч, політик, четвертий Президент України (з 25 лютого 2010 р. до 22 лютого 2014 р.). Голова Партії регіонів, Прем'єр-міністр України (2002 —2005 рр.та 2006 —2007 рр.). Двічі поспіль брав участь у президентських виборах: 2004 р. програв, 2010 р. переміг. 22 лютого 2014 р. визнаний Верховною Радою України таким, що у неконституційний спосіб самоусунувся від здійснення конституційних повноважень, та є таким, що не виконує свої обов'язки.



- **Петро Порошенко
(1965 р.н.)**

Український державний та політичний діяч, п'ятий і чинний Президент України (з 7 червня 2014 р.). Був народним депутатом України III, IV, V та VII скликань, секретарем Ради Національної безпеки і оборони України, міністром економічного розвитку та торгівлі України, міністром закордонних справ України, головою Ради Національного банку України.